

[Kristen Amby.]

at naar Ejendomsbesiddere af den ene eller den anden Kategori anvender en forholdsvis stor Del paa Ombygning og egentlig Vedligeholdelse netop i denne Tid, lader man dem faa Lov til at trække det fra i deres skattepligtige *Indkomst*. Det kan i Virkeligheden betyde et Incitament til Igangsættelse af megen Beskæftigelse. Det ulykkelige er jo netop, at vi maa frygte for ikke i den kommende Tid at have tilstrækkelige Materialer til Igangsættelse af egentligt Nybyggeri, og derfor er Byggefagenes Beskæftigelse ved Omlavning og Vedligeholdelse en meget nødvendig Ting.

Jeg vil haabe, at de forskellige Bestemmelser, der nu er indført, saasom Skattefrihed, Skattehenstand, Nedsættelse af Ydelser, maa virke til, at de Boliger, der bliver bygget efter denne Lov, maa kunne bygges og udlejes til en Pris, Befolkningen kan betale. Ellers hjælper det jo ikke noget. Det har været en Hovedbestræbelse, for hele Udvalget kan jeg sige, netop at faa Bestemmelser ind, hvorefter man kunde faa Lejen gjort saa billig som muligt.

Hvorvidt der i den kommende Tid overhovedet vil blive egentlig Boligmangel, eller hvorvidt der vil blive en stor Boligledighed, det Problem, det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj var inde paa, kan jo ingen sige. Alt tyder paa, at det, som det ærede Medlem sagde, i hvert Fald ikke vil gaa saadan som under den sidste Krig og i Aarene derefter, at der vil blive et stort Pres paa Boligerne, virkelig Mangel paa Boliger. Jeg vil dog sige, at hvis vi overhovedet kan det, vilde det nu være en god Gerning i denne Tid at se at faa bygget menneskeværdige Boliger, saa vi kunde faa revet noget af det ned, vi har. For det er jo rigtigt nok, at der er Boliger nok i København, hvis man vel at mærke dertil regner alle de *slums*, som i Virkeligheden er umenneskelige at bo i, og disse halv-*slums*, bygget i 80'erne og 90'erne, Steder paa Nørrebro og Vesterbro, Baggaarde o. s. v. Jeg tror ikke, man skal være bange for Fremtiden, for selv om man bygger rigeligt nu, vil der altid være Mulighed for — jeg skulde hilse det med Glæde, om det var muligt økonomisk og paa anden Maade — at nedrive nogle af disse *slums*. Paa Vesterbro trænger de da i hvert Fald til meget mere aaben Plads, end de har. Jeg tror ikke, man behøver at være bange for, at der ikke til sin Tid skal være Brug for de nye Boliger. Det afhænger bare af, om man virkelig kan finde Veje til at faa for Alvor de gamle og slette væk.

Jeg vil til Slut sige, at det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj sagde: Ikke nogen enkelt har faaet sin Vilje, og det skal man jo heller ikke have i denne Tid, den enkelte skal ikke have sin Vilje. Der har været arbejdet i dette Udvalg med saglig Fordragelighed, i Virkeligheden har det mere været det rent saglige, der har bestemt, hvad der er kommet ud af det, end den enes eller den andens politiske Synspunkter. Naar jeg har understreget de Ting, jeg understregede til at begynde med, er det ikke, fordi det er noget, vi særlig har Patent paa, Kærligheden til Smaabyggeriet, men det er nu engang noget, vi særlig har sat ind paa, og jeg kan kun anerkende, at man fra alle Sider i Udvalget, saadan som det ogsaa har givet sig Udtryk i Betænkningen, i Virkeligheden deler vore principielle Synspunkter.

Valdemar Sørensen: Der er arbejdet med det foreliggende Lovforslag længere ind i Foraarets Byggesæson, end naturligt og praktisk vilde være, hvis ikke de Begivenheder, vi har været undergivet i den sidste Maanedes Tid, havde hindret en Afslutning af Arbejdet og krævet visse nye Ting taget op til Drøftelse. Nu skal jeg ikke gennemgaa Lovforslagets Enkeltheder paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Einar-Jensen paa Udvalgets Vegne gjorde, men jeg synes, at saadan som Forholdene ligger, har det foreliggende Lovforslag Berøring med saa mange Arter af Byggeri, at man med et Par Ord maa anskueliggøre Forskellen paa, hvad Lovforslaget i sin Tid sagde til hver enkelt af disse Arter, og hvad det nu, efter den skete Udvikling, efter Behandlingen i Udvalget og Samraadene med den højtærede Indenrigsminister siger.

Der er tre Kategorier af Byggeri, som dette Lovforslag hovedsagelig beskæftiger sig med. Der er Opførelsen af og Arbejdet med de store Etageboliger i de store Byer, navnlig i Hovedstaden. Der er Parcelbyggeriet, som har Ærinde til hele Landets Boligforsyning, og for saa vidt dette foregaar inden for de Linier, som er afstukket af det sociale Byggeri, beskæftiger Lovforslaget sig jo i Særdeleshed hermed. Der er endvidere hele det private Boligbyggeri, om hvilket man kan sige, at dets Vanskeligheder vel er størst, og at det vil blive af Betydning, hvorledes dette Byggeris Skæbne i den nærmeste Fremtid bliver, fordi vi jo ikke kan være blinde for, at trods alle Bestræbelser fra Lovgivningsmagts, fra Boligforeningers og Kommuners Side var det jo til syvende og sidst alligevel det pri-